

Germà Gambón “pels uns, un sant, pel altres, un boig i un fresc”; o pel notable i educat rifeny Sidi Mohan Ben Moj. Entre anècdotes a voltes divertides i d'altres més tràgiques, Joaquim Ripoll constata aspectes com els càstigs que patien quan parlaven català o quan van canviar la lletra del “Cara al sol” i els van enxampar cantant la nova versió, la gana que passaven, “molèsties” com xinxes i sarnes, o com vestien per fer front a la calor amb un uniforme de tres peces (sandàlies, calçotets i barret). L'autor no amaga pas la poca simpatia que sentia en general per la població de la zona, pels “mohameds” i les

“fatimes” com ell diu. També plasma el contrast que per un jove d'un poblet català suposà veure un món tan diferent del seu, amb costums diferents, amb socs i cabiles. Quin contrast amb el seu “pati d'estrelles”, amb el Carrer Gran d'Argentona!!!

Com a complement del text el llibre conté 34 pàgines de fotografies que ens il·lustren el dia a dia de FORTI-5. Hi veiem soldats uniformats de manera més formal o més informal posant per fotos que segurament enviaven a les famílies que poc veieren durant molts mesos (l'autor, per exemple, no aconseguí cap permís per anar a casa durant els tres anys

d'estada a l'Àfrica). Els escenaris són els diferents campaments per on el regiment va anar passant i en trobem algunes on veiem la tropa en actituds més disteses: jugant a futbol, rebent l'aigua d'una dutxa “d'energia física” (l'aigua d'una galleda que un company et tirava per sobre; quan hi havia aigua per fer-ho). Acabem amb les paraules que l'autor adreça als seus companys de penúries imaginant-los ensenyant aquestes fotos als més joves de la família: “Mireu; aquest marrec espellofat, mig despullat; o aquest soldat, és l'avi, que va anar a descobrir món a les terres de la moreria”.

LA CARA I LA CREU

la Cara

AIGUA CLARA

Tot i que ha semblat l'obra de la Seu, a la fi s'han acabat les obres del giratori de Sant Miquel del Cros i l'enjardinament dels espais adjacents de la banda de la riera d'Argentona. Tot plegat fa goig i esperem que el manteniment sigui l'adequat perquè sinó amb el temps tot decau i es panseix. També, i aquesta era una obra que s'ha fet esperar anys i panys, s'ha enquitranat el carrer de la zona industrial del Cros que va paral·lel a la carretera de la riera. Tot plegat doncs, dóna una nova cara a l'entrada del municipi per la banda de mar.

la Creu

Ens hem de doldre, però, que l'endrecament de la zona no hagi tingut en compte la retolació dels noms dels diferents carrers, tant del polígon del Cros com de can Negoci, ni de la carretera que uneix el Cros amb Argentona. De tal manera que, tot i que hi havia un plànol indicant gràficament les localitzacions de les indústries, en els cap de cantó de les diferents vies no hi ha les plaques que n'indiquin el nom. Si encara no estan batejades, caldria que l'ajuntament prengués ràpidament la iniciativa de fer-ho. I si ho estan, doncs, de posar-hi amb urgència les plaques.

FOTOS: LLORENC SOLDEVILA